CU GÎNDUL LA MONTREAL, AFIRMĂRI ȘI PERSPECTIVE ALE SPORTIVILOR ROMÂNI

Afirmări '74

Handbaliștii români, fericiți pentru cea de a patra lor victorie în campionatul mondial, fotografiați — cu trofeul oferit de F.I.H. — la Werner Seelenbinderhalle din Berlin

Captivantul serial preolimpic, cu eroii lui îndrăgiți pe toate meridianele, învingători sau învinși — după dreapta lege a sportului — a atins, neîndoielnic, în acest an multe momente de supremă încordare, de angajare totală în aspra cursă ce se va încheia numai odată cu startul oficial de la Montreal.

Acum e simplu; simplu și atît de plăcut să privim bilanțul în care primul „aur" încînta inimile și stîrnea ambiții încă înainte de anotimpul ghioceilor. În poezia lor, adesea neînțeleasă, ori ignorată, statisticile ne arată acum (de fapt, o știm prea bine din buchetul proaspăt al amintirilor...) că în anul 1974, după opinia noastră cel mai sever examen înaintea Jocurilor Olimpice de la Montreal, „tricolorii" au semnat o prezență de autentic prestigiu, cucerind ZECE TITLURI MONDIALE, DINTRE CARE CINCI LA SPORTURI CUPRINSE ÎN PROGRAMUL J.O., o performanță de mulți invidiată, demnă de elogiat.

Se îndeplinesc astfel, cu străluciri de aur, la cote superioare față de anii trecuți, sarcinile încredințate de partid, prevederile Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie—martie 1973.

★

Începutul marilor afirmări l-au făcut handbaliștii, Cristian Gațu, Cornel Penu, Ghiță Licu, Ștefan Birtalan, Roland Gunesch, Gabriel Kicsid, acești tineri minunați care ne-au dovedit de atîtea ori că știu să poarte ștafeta înaltelor performanțe cu răspundere, pasiune, dar și cu ambiția, întemeiată pe trudă și talent, de a le dărui mereu valori superioare.

Aproape în același timp, într-un sfîrșit de vară fierbinte, două fete, Cornelia Neacșu și Marilena Ghiță, și un puternic flăcău din Tg. Mureș, Ladislau Simon, adăugau bilanțului preolimpic încă două titluri de campioni ai lumii. A fost, apoi, acel frumos început de toamnă, în care Vasile Dîba urca podiumul de onoare de la Xochimilco, iar Dan Grecu pe cel de la Varna.

Răsplata talentului, a muncii și abnegației. Titluri, medalii și, desigur, îndreptățite speranțe olimpice!

★

Dincolo de bucuria, farmecul și puternica trăire a unor împliniri personale, bilanțul preolimpic înseamnă, mai ales prin splendida colecție a celor cinci titluri mondiale, o atestare a virtuților, capacităților și inepuizabilelor resurse de afirmare de care dispune astăzi mișcarea sportivă din țara noastră.

Aritmetica simplă ne arată că în 1974 sportivii români au cucerit la campionatele mondiale, în fapt repetiții generale ale Jocurilor Olimpice de la Montreal, cu două medalii de aur mai mult decît la München (la cinci discipline față de numai două în 1972...). Dar, desigur, nu este bine să identificăm total valorile mondiale cu cele olimpice, poate că este prea devreme să anticipăm locurile de onoare ale podiumului de la Montreal. Bilanțul anului 1974 ne spune, totuși, multe lucruri... Sportivii noștri au cucerit medalii de aur la cinci sporturi sau probe olimpice (handbal, canotaj feminin, lupte libere, caiac, gimnastică)! Triumful campionilor români și-a întregit strălucirea și valoarea prin victoriile obținute asupra unor adversari cu îndreptățite pretenții la supremația mondială. Să nu uităm că, după un maraton impresionant, handbaliștii români au învins, la Berlin, puternica echipă a R. D. Germane, că schifistele noastre au avut de înfruntat echipajele R. D. Germane și Uniunii Sovietice, că printre învinșii lui Ladislau Simon s-au numărat Seslan Andiev și Boian Boev, că Andrianov, neîntrecut maestru al inelelor, i-a recunoscut lui Dan Grecu înalta măiestrie și dreptul de a împărți cu el... primul loc pe podium, că, în sfîrșit, Geza Csapo, invincibilul de la Tampere, a trebuit să cedeze medalia de aur lui Vasile Dîba!

După succesele repurtate în 1973, Dan Grecu s-a consacrat definitiv în arena gimnasticii mondiale în anul 1974, cînd a devenit campion al lumii la inele, aducînd astfel gimnasticii românești prima medalie de aur la C.M.

1974 a fost și anul unor premiere de aur, la lupte libere, la gimnastică și canotaj feminin (la prima ediție a campionatelor mondiale). Pînă acum, luptătorii de la „libere" trăiau adesea în umbra marilor performanțe realizate de cei de „la greco-romane", Ion Cernea, Valeriu Bularca, Simion Popescu, Gheorghe Berceanu, Nicu Gingă... N-am auzit, oare, de atîtea ori spunîndu-se că la stilul libere n-avem asemenea valoare, asemenea talente, asemenea posibilități de afirmare? Au rămas de domeniul amintirii și părerile, adesea exprimate, potrivit cărora numai gimnastica feminină ne poate aduce satisfacția titlurilor și medaliilor la marile competiții oficiale.

Încrederea a învins pesimismul; pe forța și valoarea ei, morală și practică, s-au clădit marile performanțe care au adus, în aceste sporturi, primele titluri mondiale, primele medalii de aur.

Aceeași satisfacție ne-o oferă și stabilitatea valorică, acea grea misiune de a păstra cele mai înalte poziții, cucerite cu ani în urmă în arena mondială. Exemplul handbalului este reconfortant și pilduitor. După Dortmund, Praga și Paris, handbalul a scris o nouă pagină glorioasă în istoria sportului românesc, aceea semnată în 1974, la Berlin, unde „tricolorii" au cucerit cel de-al patrulea titlu mondial!

Bilanțul de care aminteam ne dezvăluie și un alt aspect: tinerețea campionilor români. Este sigur că la splendidul succes al handbaliștilor și-au adus o prețioasă contribuție, alături de jucătorii consacrați, Radu Voina, Werner Stöckl, Constantin Tudosie, Adrian Cosma, tineri de real talent, pregătiți cu grijă și promovați curajos de antrenorii lotului nostru reprezentativ. Cornelia Neacșu, Marilena Ghiță și Vasile Dîba au cîte 20 de ani, Ladislau Simon 23, Dan Grecu 24. Motive în plus să sperăm că marilor performanțe realizate în 1974 le vor urma altele, la viitoarele campionate mondiale și, desigur, la Jocurile Olimpice de la Montreal. Nu ne spune, oare, în aceeași ordine de idei, același lucru — poate chiar amplificînd speranțele noastre — faptul că, de exemplu, Vasile Dîba, tînărul caiacist din așezarea pescărească de la Jurilovca, s-a numărat printre debutanții la campionatele mondiale?

Cronica celor cinci titluri și medalii de aur nu se vrea, desigur, o anticipație olimpică. Alături de campionii anului 1974, de fapt foarte aproape de aceștia, se află mulți alții, laureați cu argint și bronz, care au, fără îndoială, un cuvînt greu de spus în viitoarea ierarhie preolimpică și — sperăm — în cea, demnă de laurii lui Pindar, pe care o vor stabili Jocurile de la Montreal.

Dan GÂRLEȘTEANU

Vasile Dîba s-a numărat printre debutanții campionatelor mondiale de caiac-canoe de la Xochimilco (Mexic). Prima sa apariție pe scena „mondialelor" a coincis cu obținerea unor răsunătoare performanțe: două medalii de aur, dintre care una la proba olimpică de K 1 — 500 m

PE BAZA REZULTATELOR LA CAMPIONATELE LUMII ÎN 1974
UN „PANORAMIC" MONDIAL LA JUMĂTATEA CICLULUI OLIMPIC

Cu doi ani înaintea ediției a XXI-a a Jocurilor Olimpice de vară, ne-am propus să alcătuim un panoramic al sportului mondial, pentru a vedea care este situația la jumătatea drumului dintre München și Montreal. Pentru aceasta, la cele 21 de ramuri sportive care figurează în programul J. O. am avut în vedere prevederile privind normele de participare a sportivilor la Olimpiadă.

Baza panoramicului o constituie REZULTATELE ÎNREGISTRATE LA CAMPIONATELE MONDIALE DIN 1974 (pentru atletism și înot am ținut seama de bilanțul mondial din acest sezon). Deoarece, însă, în 1974 la o serie de ramuri sportive n-au fost programate campionate mondiale, pentru a putea fi cît mai exacți în aprecierea globală a clasamentului fiecărei discipline am fost nevoiți să facem apel la cîteva rezultate ale unor campionate sau competiții cu caracter mondial desfășurate în 1973: festivalul mondial al baschetului feminin, cupa mondială la hochei pe iarbă, campionatele lumii la judo, polo, sărituri și tir cu arcul.

Deoarece la fotbal, în mod practic, nu am putut găsi nici o posibilitate de alcătuire a unui clasament mondial („Weltmeisterschaft-ul" nu poate fi apreciat ca atare, dată fiind prezența, în majoritatea formațiilor, a jucătorilor profesioniști), în mod deliberat am fost nevoiți să renunțăm la acest sport, în bilanțul de față, aceasta însemnînd 3 medalii și 19 puncte mai puțin. De asemenea, am avut reale dificultăți în stabilirea ierarhiilor la iachting, dat fiind faptul că la J. O., potrivit regulamentului, la fiecare clasă poate fi înscris doar un singur echipaj de țară, în timp ce la C. M. pot lua startul mai multe echipaje. De aceea, clasamentele noastre la iachting apar incomplete la cîteva clase. O situație asemănătoare am întîlnit și la judo. La J. O., la fiecare categorie, poate participa doar un singur judoka (la C. M., cîte doi). De aceea, în bilanțul nostru nu apar, la judo, șase medalii de bronz și 21 de puncte, iar de la iachting lipsesc rezultatele clasei Tornado (3 medalii — 22 puncte), locurile 3—6 la Finn (o medalie de bronz și 10 p), 3 puncte la Tempest și cîte 1 punct la Soling și la „470". Lipsesc, de asemenea, 3 medalii și 22 de puncte la călărie (proba de obstacole pe echipe), care n-a avut programat campionat mondial în 1974 și nici în 1973.

Precizăm că la gimnastică clasamentele C. M. de la Varna au fost interpretate în baza regulamentului de participare la J. O. Din acest motiv, de exemplu, apare în bilanț o medalie de bronz pentru concurenta noastră Alina Goreac. După cum se știe, la C.M., la bîrnă, ea s-a clasat pe locul patru, fiind precedată de trei concurente din Uniunea Sovietică. Cum la Montreal, pe aparate, n-au drept de concurs decît doi gimnaști sau gimnaste dintr-o țară, am apreciat, în lumina regulamentului olimpic, că Alina Goreac este clasată a treia. Același procedeu l-am folosit și în cazul altor gimnaști, sau la atletism și înot, unde am selecționat, la diferite probe, pe cei mai buni trei — dacă era cazul — dintr-o țară.

Din bilanțul de față lipsesc, așadar, 99 de puncte și 16 medalii (3 aur, 3 argint și 10 bronz). Avînd însă în vedere faptul că la J. O. totalul punctelor este de 4293 și cel al medaliilor de 613, opinăm că ceea ce lipsește nu reprezintă totuși cantități atît de mari, în contextul general, care ar putea provoca perturbări de fond în acest panoramic al sportului mondial și că, chiar în această situație, pot fi formulate multe constatări de principiu, interesante.

Ca la Jocurile Olimpice, am întocmit trei clasamente, la fel de... neoficiale. Este vorba de clasamentul pe puncte, de cel pe medalii de aur, și de totalul medaliilor. De remarcat faptul că **în fiecare dintre aceste clasamente ordinea primelor trei țări este aceeași: U.R.S.S., R. D. Germană și S.U.A.** Pentru celelalte locuri, ordinea diferă de la un clasament la altul. În cel al medaliilor de aur, spre exemplu, Japonia ocupă locul patru, cu 13 medalii, obținute doar la două discipline (judo și gimnastică), ceea ce nu reflectă, în mod corespunzător, dezvoltarea sportivă a unei națiuni. Din acest punct de vedere, mult mai reale și convingătoare sînt celelalte două clasamente și, în special, cel pe puncte. O studiere mai atentă a acestor două clasamente va fi, sîntem siguri, edificatoare.

Clasamentul pe medalii

	Total	Aur	Argint	Bronz
1. U.R.S.S.	117	46	41	30
2. R. D. Germană	92	34	27	31
3. S.U.A.	75	30	20	25
4. Polonia	33	9	12	12
5. ROMÂNIA	31	5	10	16
6. R. F. Germania	27	8	11	8
7. Bulgaria	24	8	11	5
8. Japonia	22	13	2	7
9. Ungaria	20	6	6	8
10. Marea Britanie	15	2	5	8
11. Cehoslovacia	14	4	2	8
12. Italia	13	2	8	3
13. Cuba	12	6	2	4
14. Franța	10	3	3	4
15. Iugoslavia	10	2	2	6
16. Suedia	9	6	2	1
17. Finlanda	6	1	3	2
18. Canada	6	0	2	4
19. Australia	5	0	4	1
20. Norvegia	5	0	3	2

21—22. Kenya și Olanda 4 (1+2+1), 23—24. Noua Zeelandă și Turcia 4 (0+2+2), 25—26. Iran și Mongolia 3 (1+1+1), 27. Belgia 3 (0+2+1), 28. Danemarca 2 (1+1+0), 29—32. Jamaica, Porto Rico, Spania și Uganda 2 (1+0+1), 33. Venezuela 2 (0+2+0), 34—35. Austria și Elveția 2 (0+0+2), 36—37. Columbia și Tanzania 1 (1+0+0), 38—40. India, Irlanda și Trinidad-Tobago 1 (0+1+0), 41—45. Coreea de Sud, Ghana, Israel, Nigeria și Panama 1 (0+0+1).

★

La J.O. de la München au obținut medalii sportivi din 47 de țări, cu două mai multe decît în acest bilanț. Lipsesc: **Argentina, Brazilia, R.P.D. Coreeană, Etiopia, Grecia, Liban, Mexic și Tunisia** și apar, în schimb, acum: **Irlanda, Israel, Panama, Tanzania, Trinidad-Tobago, Venezuela.** În ceea ce privește medaliile de aur, la Olimpiadă ele au fost cucerite de sportivi din 25 de țări, cu trei mai puține decît în acest bilanț. Lipsesc: **Australia, R.P.D. Coreeană, Norvegia și Noua Zeelandă** și apar: **Columbia, Iran, Jamaica, Mongolia, Porto Rico, Spania și Tanzania.**

Sportivii noștri au avut, în ansamblu, o evoluție bună, în creștere față de anii trecuți, datorită căreia **România deține locul 5 în clasamentul totalului medaliilor, locul 6 în cel pe puncte și locul 11 în cel după medaliile de aur.** Fiecare dintre aceste locuri sînt superioare pozițiilor ocupate la ultima ediție a J. O. (13—12—13), ceea ce denotă nu numai o creștere de calitat[illegible] o sporire a **potențialului v[illegible] general al** loturilor noastr[illegible]mpice, etalat în 1974.

Panoramicul de față are, desigur, o valoare documentară pentru situația existentă la jumătatea ciclului olimpic. Dar, nu trebuie omis faptul că Jocurile Olimpice **nu reprezintă un sumum de campionate mondiale în 21 de discipline sportive,** ci O SINGURA COMPETIȚIE, CU UN GRAD DE DIFICULTATE FOARTE RIDICAT, o competiție care reunește, de-a lungul a două săptămîni, pe cei mai buni sportivi din peste 120 de țări de pe glob. În aprecierea acestui bilanț trebuie avut, tocmai de aceea, în vedere faptul că în foarte multe țări, în diferite loturi, se produc perturbații serioase, modificări de structură importante. Mulți sportivi abandonează după J. O. activitatea competițională, alții — în țările capitaliste — părăsesc amatorismul, pentru a deveni profesioniști. Locul lor este luat de alți sportivi tineri, mai puțin experimentați, care se vor roda însă pînă la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. De asemenea, nu toate țările acordă o atenție egală diferitelor campionate mondiale. Un exemplu, în această privință, ni se pare concludent: la C. M. de box de la Havana, Asia a fost prezentă doar cu pugiliști din Mongolia și Japonia, dar la J. O., cu siguranță, numărul lor va fi incomparabil mai mare.

Avînd în vedere aceste cîteva situații, care nu sînt noi și nu privesc în exclusivitate doar Jocurile de la Montreal, se poate afirma că, mai cu seamă **în privința clasamentului pe puncte, la J. O. va interveni o creștere sau descreștere de 30—35% din actualele totaluri de puncte.** Și celelalte clasamente vor fi afectate la Montreal dar, cu siguranță, într-un procent cu mult mai mic. În acest context apare limpede că **sportivi români, pentru a putea confirma sau depăși prestațiile de la jumătatea ciclului olimpic, trebuie să se pregătească, în următorii doi ani, cu și mai multă seriozitate, cu abnegație și perseverență.** În 1974, ei au dovedit că sînt capabili să înregistreze performanțe de mare valoare, că stă **în puterea lor să marcheze un salt de calitate și mai evident,** pe care îl așteptăm cu toată încrederea.

Romeo VILARA

Clasamentul pe puncte

nr.	ȚARA	Atletism	Baschet	Box	Caiac-canoe	Canotaj	Călărie	Ciclism	Gimnastică	Haltere	Handbal	Hochei pe iarbă	Iachting	Judo	Lupte	Natație: Inot	Natație: Polo	Natație: Sărit.	Pentatlon	Scrimă	Tir	Tir cu arcul	Volei	TOTAL PUNCTE
1	U.R.S.S.	95	14	38	50	57	12	24	109	42	6			12	119	28	5	9	23	55	40	16	10	764
2	R.D.GERMANA	154		10,5	40	87		15	54	19	5		7	18,5	25	148		18			7		6	614
3	S.U.A.	105	5	20,5		17	25,5		3	3			16		5	261	2	21			19	14		517
4	R.F.GERMANIA	42			5	25	33	22	9	8		4	12	3,5	12	30			3	8	14			230,5
5	POLONIA	72		3,5	27	9	1	19	10,5	18	5			5	27					8,5	7	3	7	222,5
6	ROMÂNIA	18		13,5	42	26			21		12				38				4	10			3	187,5
7	UNGARIA	7			44	1			21	15	3				24	14	7		10	30	7		1	184
8	BULGARIA	29	5	8,5	3	5			4	42					69				2	0,5				168
9	JAPONIA								69,5	13				42	18,5	3							11	157
10	CEHOSLOVACIA	26			14	21		11	7	5	2				13			5			12		2	118
11	ITALIA	12			4	7		14					7				3	18		24	9			98
12	MAREA BRITANIE	39				9	15					1	8	7		12		2	1		2	1		97
13	FRANȚA	27	3	3,5	6	7	3						8			3			1	23	7			91,5
14	CUBA	17	7	47						3				5			1			2				82
15	SUEDIA	17			1			7					9		7	6		15		14	3			79
16	IUGOSLAVIA	13	5	14							11				10		4							57
17	FINLANDA	32				1				6					1						5	5		50
18	AUSTRALIA	9											5			28					3			45
19	OLANDA				1	12		3				7				14								37
20	CANADA	2			2								5		5	22								36

În continuare, clasamentul pe puncte se prezintă astfel: 21. Kenya 32 p, 22. Noua Zeelandă 30 p, 23—24. Iran și Turcia 27 p, 25. Norvegia 26 p, 26. Mongolia 19,5 p, 27. Spania 18,5 p, 28. Belgia 18 p, 29. Elveția 16 p, 30. Austria 14,5 p, 31. Danemarca 14 p, 32. Jamaica 11 p, 33—34. Porto Rico și Uganda 10,5 p, 35—36. Venezuela și Irlanda 10 p, 37. Tanzania 8 p, 38. Columbia 7 p, 39—40. India și Trinidad-Tobago 5 p, 41. Nigeria 4,5 p, 42—44. Coreea de Sud, Israel și Grecia 4 p, 45—46. Ghana și Panama 3,5 p, 47—49. Ecuador, R.P.D. Coreeană și Pakistan 3 p, 50—52. Argentina, Peru și Swaziland 2 p, 53. Brazilia 1 p.

★

După cum se vede, obțin puncte sportivi din 53 de țări, cu una mai mult decît la München. Din clasamentul de la J.O. '72 lipsesc: Birmania, Etiopia, Liban, Mexic, Portugalia, Senegal și Tunisia. În schimb, în bilanțul mondial '74 ('73) apar: Irlanda, Israel, Panama, Peru, Swaziland, Tanzania, Trinidad-Tobago și Venezuela.

Speranțe '76

Drumul spre consacrarea olimpică e presărat cu spini, cu greutăți, cu obstacole de tot felul, pe care candidatul cel mai talentat sau mai capabil trebuie să se ostenească a le trece cu bine pentru a merita titlul onorant și frumos de **„speranță olimpică"**. Din fericire pentru sportul românesc, nu ducem lipsă de asemenea tineri, cărora le sînt deschise porțile spre un strălucit viitor în arena olimpică.

Înainte chiar de a vi-i prezenta pe cîțiva dintre cei care ne-au reținut atenția anul acesta, trebuie — în grabă — să traducem metafora „spinilor" de mai sus, avertizînd asupra faptului că „speranța" singură — nedublată de o imensă cantitate de muncă și de un volum de ambiții corespunzătoare — se poate ușor ofili, pierzîndu-se în anonimat.

Așadar, vorbim aici de speranțe autentice, de cele care au înțeles să-și asume riscurile și dificultățile unei ascensiuni aspre, la capătul căreia stă gloria olimpică.

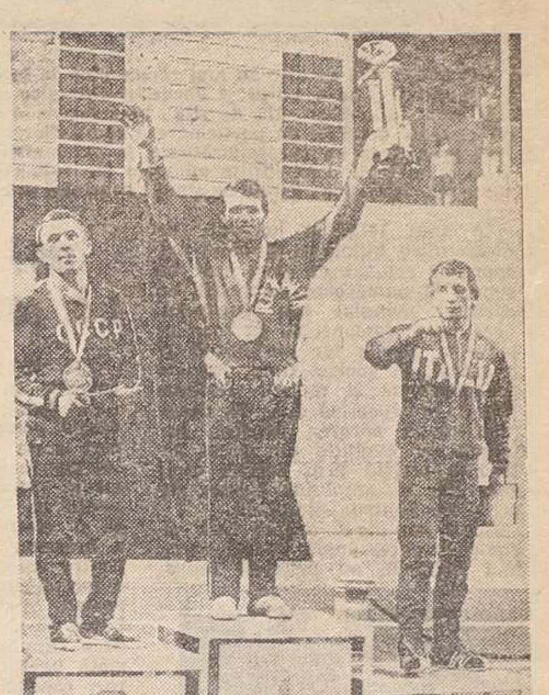

Luptătorul Constantin Alexandru — pe prima treaptă a podiumului de premiere la C.E. de greco-romane desfășurate la Madrid

Să începem galeria speranțelor noastre olimpice cu două dintre cele mai gingașe apariții, semnificative, într-un fel, pentru o anume tendință de precocitate în sportul mondial de înaltă performanță. Am aflat de ele prin străluciri meteorice determinate de rigorile unui regulament sever. În gimnastica sportivă nici un concurent nu poate călca pragul marilor întreceri (continentale, mondiale sau olimpice) înainte de a fi intrat în cel de al 14-lea an de viață. Ei bine, Nadia Comăneci abia a împlinit 13 ani, iar Teodora Ungureanu a ajuns, acum o lună, la 14 ani. Iată de ce, deși amîndouă sînt de pe acum capabile să concureze, în desăvîrșirea exercițiilor, pe maestre, marea lume a gimnasticii — care presimte ivirea lor! — va lua cunoștință de-a binelea de valoarea micilor românce în 1975, în anul adevăratului lor debut internațional. Îndemînarea acrobatică a celor două eleve nu așteaptă decît împlinirile vîrstei, pentru ca plastica fizică să primească expresivitate, să suprapună științei sportive tenta grației artistice. La bîrnă și la paralele, cei 16.000 de spectatori ai Forumului din Montreal vor avea pe cine aplauda!

Mariana Suman, *revelația anului atletic '74*

În atletism, progresul se obține, firește, mai greu și la vîrste nu atît de fragede. Iată de ce, deși Mariana Suman e mamă, iar Ilie Floroiu și-a satisfăcut serviciul militar, amîndoi rămîn îndreptățite speranțe olimpice. În ziua în care își va valorifica mai bine potențialul fizic și în special viteza — care o distinge net printre semifondistele lumii — Mariana Suman va fi capabilă să bată recordul mondial al probei de 800 m! Din partea constănțeanului — care a făcut și el în 1974 un salt impresionant, devenind subit, dintr-un atlet oarecum necunoscut, cel de al 5-lea fondist al Europei, cu un timp mai bun pe 5000 m decît cel realizat de contemporanul nostru Jazy! — așteptăm cu adevărat confirmarea speranțelor.

Există și sportivi care se comportă (pozitiv) independent de vîrsta lor fiziologică, dincolo de aparențe sau tipicuri. Cine ar crede că la 23 de ani poți avea stăpînirea de sine a lui Corneliu Ion, absolut dincolo de vîrsta sa? Cu pistolul în fața țintei, studentul bucureștean reușește, cu siguranță și calm, să devină vicecampion mondial la proba de aer comprimat (e adevărat, nu o probă olimpică), dar se menține foarte aproape de eșalonul fruntaș și la concursul de pistol viteză, în care palmaresul olimpic românesc îi oferă destui înaintași de valoare, multimedaliați. Pe standurile clubului de tir Acadie din Montreal, Corneliu Ion trebuie să dovedească măsura reală a capacităților sale de trăgător.

Sporturile celor puternici lasă mai mult loc arbitrarului în aprecierea șanselor. Dar cum să nu acorzi încredere unui tînăr care — în chiar primul an al ieșirii sale în lume — obține titlul de campion european de tineret și ține piept celor mai destoinici seniori din lume? Să reamintim că pugilistul brăilean Costică Dafinoiu învinge la București pe vicecampionul olimpic Gilberto Carrillo, iar la Havana se arată cel mai vajnic adversar (învins doar cu 3—2) al arhicunoscutului boxer iugoslav Mate Parlov (campion olimpic, mondial, european, balcanic)! Extraordinara vitalitate a lui Dafinoiu, cultivată pe fondul unor cunoștințe tehnice (în special mijloacele de apărare) încă netemeinic însușite, ar putea prefigura un viitor medaliat olimpic. Iar împrejurarea că la aceeași categorie (semigrea) mai avem o speranță autentică: Mircea Simon — de cu totul altă factură, clasică, în mijloacele de exprimare pugilistică — nu poate decît să ne bucure, așa cum ani de zile am fost fericiți de a avea perechea Calistrat Cuțov — Paul Dobrescu la „ușoară"!

La 21 de ani, electricianul Constantin Alexandru a strîns în panoplie titluri pe care i le-ar invidia și bătrînii luptători: campion european și vicecampion mondial la categoria 48 kg. Forța, viteza, tehnica și buna lui concentrare au făcut din el o speranță olimpică, al cărei drum spre Montreal pare să nu mai poată fi barat decît de un... compatriot, de Gheorghe Berceanu, campionul olimpic en-titre, care nu renunță la veleitățile sale!

Sînt sporturi în care anul 1975 oferă încă „furcile caudine" ale unor severe selecții. Sigur că floretistul Adalbert Kuki și sabrerul Ioan Pop au pornit pe drumul consacrării, cu inteligența lor tactică, fantezia execuțiilor și curajul paradelor. Dar un regim mai aspru de pregătire și un plus de experiență competițională i-ar face pe actualii campioni mondiali de tineret (și de mai multe ori campioni balcanici) să abordeze cu seninătate ultimele teste preolimpice, care vor fi, în 1975, nici mai mult, nici mai puțin decît campionatele mondiale de tineret (Mexic) și campionatele mondiale de seniori (Budapesta).

Nu fără griji pornește în noul an și caiacista Maria Cozma, pe care o recomandă, firește, medalia de bronz, recentă, de la Xochimilco, dar care, la mai puțin de 20 de ani, are tot dreptul să viseze la celebritatea concetățeanului ei din Jurilovca, dublul campion mondial Vasile Dîba. Îi stau la dispoziție, pentru demonstrarea virtuților ei sportive, apele lacului Ada Ciganlja, de lîngă Belgrad, care vor găzdui în 1975 campionatele lumii.

„Tot ce trezește speranță este demn de laudă" — spune marele prozator H. Sienkiewicz. Cu acest sentiment am trecut în revistă cîteva dintre cele mai autentice nădejdi olimpice ale sportului românesc. Dar gîndurile către Montreal nu pot fi călăuzite doar de inaripate vise și de tainice speranțe; lor trebuie să le așternem, în cale, punți solide, clădite de pontonieri și geniști ai sportului. Sau, pentru a vorbi mai fără metafore: să îi pregătim pe candidații noștri olimpici temeinic, singura modalitate care ar putea permite speranțelor noastre să devină realitate. Știm, desigur, că în calea reușitelor există și șansă, și sorți, și arbitri. Dar acestor imponderabile trebuie să le opunem platoșa bine armată a unor sportivi impecabil pregătiți.

Procedind astfel, cu siguranță vom vedea — dincolo de cele cîteva nume pomenite aci — sporind cu mult lista realelor speranțe olimpice ale sportului românesc.

Victor BANCIULESCU

Tînărul și talentatul Corneliu Ion, specialist în probele de pistol, este unul dintre elementele de perspectivă ale tirului românesc